

FOAIE PAROHIALĂ FEBRUARIE 2023

tel.0214136570; e-mail: pr.mihai.martinas@hotmail.com; www.catolicamd.ro

DUMNEZEU VORBEȘTE

În ultima zi a anului 2022, Domnul l-a chemat la Sine pe Papa emerit Benedict al XVI-lea. În Mesajul său, Arhiepiscopul Percă Aurel, spunea: „**Sunt rare ocaziile de a fi contemporani cu un gigant al teologiei, gânditor și filozof, așa cum a fost Joseph Ratzinger – Papa Benedict al XVI-lea. Va rămâne în istorie drept unul dintre cei mai însemnați teologi, martor și contributor direct al Conciliului Vatican al II-lea, în calitate de expert, autor al unei vaste opere teologice, dar, mai ales, va rămâne în amintirea**

noastră ca Păstor de suflete...”.

În anul în 2012, când era la cârma Bisericii Catolice, Papa Benedict al XVI-lea a îndemnat întreaga lume catolică să celebreze Anul Credinței.

Dar oare ce înțeleg catolicii (și ce nu înțeleg!?) prin acest cuvânt: *credință*?

Să pornim de la o analogie! Când urmează să faceți cunoștință cu o persoană și sunteți un om dinamic și prevăzător, rațiunea se va implica total în acest proces. O veți analiza ca să vedeți cum se îmbracă și cum se comportă, veți

evalua modul cum se relaționează cu ceilalți, veți căuta pe Google ca să aflați ce școli a absolvit și unde lucrează, veți întreba cunoștințele, prietenii comuni despre ea etc. Toate aceste investigații obiective ar putea avea loc chiar înainte de a face cunoștință. Când, în sfârșit, vă întâlniți, veți fi însoțit de acel întreg bagaj de cunoștințe și, fără îndoială, veți căuta să verificați direct și practic ceea ce deja ați aflat. Dar apoi se va petrece ceva extraordinar, asupra căruia nu aveți nici un control, și care vă va dezvălui inevitabil lucruri pe care altfel nu le-ați fi putut afla niciodată: acea persoană va vorbi.

Astfel, din proprie inițiativă, își va dezvălui mintea, inima și sentimentele. Unele dintre spusele sale vor confirma ceea ce ați aflat deja, dar cele mai multe – mai ales dacă relația este profundă și conversația este intimă – vor dezvălui lucruri noi și minunate, depășind tot ce ați fi putut descoperi pe cont propriu.

Iar când persoana vorbește și voi ascultați, veți fi confrunțați cu o alegere: o credeți sau nu? Așadar, unele afirmații vor fi confirmate de cercetările pe care le-ați întreprins, dar, pe măsură ce vorbește despre sentimentele și intențiile sale, despre aspirații și despre cele mai statornice temeri, veți ști că ați pătruns pe un teritoriu pe care nu îl puteți controla. Și trebuie să decideți: aveți încredere sau nu?

Așa se întâmplă, fie că ne convine sau nu, de câte ori o persoană vorbește cu noi. **Nu renunțăm la rațiune atunci când ajungem să cunoaștem o altă persoană,**

dar trebuie să fim dispuși să o depășim; trebuie să vrem să credem, să avem încredere, să ne încredem.

Cred că aceasta este o analogie foarte bună a credinței în sens teologic. Dumnezeu vrea ca noi să înțelegem despre el tot ce putem înțelege cu ajutorul rațiunii. **Dacă analizăm ordinea, frumusețea și contingența lumii, putem obține multe informații despre Dumnezeu: faptul că El există, că este desăvârșit, că este înzestrat cu intelect și voință, că stăpânește Universul etc.**

Rațiunea poate descoperi faptul că Dumnezeu este o Persoană, iar afirmația centrală a Bibliei este că **această Persoană nu rămâne ascunsă, ci (ne) vorbește.**

Așa cum se întâmplă cu oricine ascultă pe altcineva vorbind, cel care ascultă vorbirea divină este pus în fața unei alegeri: cred sau nu? **Decizia de a accepta cu încredere ceea ce Dumnezeu spune despre Sine este ceea ce Biserica înțelege prin „credință”. Decizia nu este irațională, pentru că se bazează pe rațiune și este condiționată de aceasta, dar o depășește fiindcă reprezintă deschiderea unei inimi față de o alta.**

În fața unui om, poți rămâne într-o atitudine de neîncredere încăpățanată, preferând să accepți drept legitime numai informațiile pe care le poți aduna prin analiză rațională; dar procedând astfel, v-ați închide în fața bogățiilor extraordinare pe care acea persoană vi le-ar dezvălui.

Același mecanism se aplică și în relația cu Dumnezeu,

Persoana Supremă. Dacă vorbim cu Dumnezeu printr-o viață de rugăciune sinceră, de la inimă la inimă, dacă suntem constanți și perseverenți în convorbirea cu EL, dacă avem răbdare, asemenea agriculturului, care toamna aruncă sămânța, dar culege roadele abia vara sau toamna următoare, vom reuși să-L cunoaștem din ce în ce mai mult. Dacă nu vorbim cu Dumnezeu zi de zi și de mai multe ori pe zi, dacă nu ne rugăm serios și din inimă, dacă „nu respirăm” viața divină când ne rugăm, atunci să nu

celui ce aruncă toamna sămânța și așteaptă să culeagă roadele toamna următoare. Am uitat că Dumnezeu nu măsoară timpul cu ceasul.

Așadar, trebuie jertfire de sine, așteptare, răbdare, perseverență pentru a putea auzi „șoaptele” lui Dumnezeu; trebuie să renunți la multe din comoditățile și plăcerile tale pentru a-L întâlni pe „Acela pe care îl iubește inima mea”, să-l întâlnești acolo unde se găsește, nu acolo unde vrei tu; să-l întâlnești atunci când te cheamă El, nu atunci când vrei tu.

avem mari așteptări...!

Cartea Înțelepciunii ne învață: „Iubiți dreptatea, voi, care judecați pământul, gândiți cu bunătate despre Dumnezeu și căutați-l în simplitatea inimii! Căci el se lasă găsit de cei care nu-l pun la încercare și se dezvăluie celor care cred în el. Gândurile perverse îndepărtează de Dumnezeu...” (1, 1-3).

Noi, creștinii de astăzi, oameni moderni, suntem foarte grăbiți, nu avem timp, suntem într-o continuă alergare, vrem ca totul să se întâmple repede, să ni se răspundă repede; până și Dumnezeu ar trebui să facă cum spunem noi! Am uitat de răbdarea

„Nu voi m-ați ales pe Mine, ci Eu v-am ales pe voi, spune Isus”. Așadar, **pentru a-l găsi pe Dumnezeu care l-a creat pe om, trebuie să renunțăm să-l urmăm pe „dumnezeul” creat de om.**

Sfântul Ioan al Crucii spune că Isus este ca o mină de aur, în care trebuie să săpăm mereu și mereu, trebuie să obosim, să transpirăm; iar când ajungem la un filon de aur, noi credem că acela este totul, dar el ne impulsionează să mergem mai departe, să săpăm mai în adânc, mai mult și mereu mai mult.

Marele Sfânt Augustin spunea: **„Trebuie să-l căutăm mereu pe Dumnezeu, pentru că este un**

Dumnezeu ascuns, dar trebuie să-l căutăm pe Dumnezeu și după ce l-am găsit, pentru că este un Dumnezeu infinit”.

„O, profunzime a bogăției, a înțelepciunii și a științei lui Dumnezeu! Cât de nepătrunse sunt judecățile lui și cât de neînțelese sunt căile sale! Într-adevăr, cine a cunoscut gândul Domnului? Sau

Vă adresez și eu același îndemn: **„Rămâneți tari în credință!”**, la care îndrăznesc să adaug: Credința voastră să fie vie, intensă, eficientă! Hrăniți-vă credința cu untdelemnul cel mai curat al faptelor bune și luați-vă timp ca să-l auziți pe Dumnezeu care vă vorbește și care nu dorește altceva decât să vă atingă inimile, deoarece „Credința se naște pentru

cine a fost sfântul lui? Sau cine i-a dat lui mai întâi ca să poată lua înapoi de la el? Căci toate vin de la el, prin el și pentru el: Lui să-i fie glorie în veci! Amin (Romani 11, 33-36).

Revenind la Papa Benedict al XVI-lea, vreau să fac o referire directă la *Testamentul său spiritual*, pe care îl pregătise încă din anul 2006. Iată ce le spunea Pontiful german compatrioților săi, dar și „tuturor celor care în Biserică au fost încredințați slujirii mele: **rămâneți tari în credință, nu vă tulburați! [...] Isus Cristos este cu adevărat calea, adevărul și viața, și Biserica, cu toate neajunsurile ei, este cu adevărat Trupul său.**”

că persoanele sunt atinse în interior de Duhul lui Dumnezeu care le deschide inima și o purifică”, așa cum spunea același Papă Benedict al XVI-lea.

Și nu vă îngrijorați dacă în drumul de maturizare al credinței voastre nu întâlniți „semne și minuni”, pentru că: „A avea credință înseamnă să crezi în ceea ce nu vezi, iar răsplata pentru această credință va fi să vezi ceea ce crezi”, după cum spunea Sfântul Augustin.

Rămâneți tari în credință!

(Cateheză inspirată din cartea *Paradoxurile vibrante ale catolicismului*, de Robert Barron)

Pr. paroh Mihai Mărtinaș